

De oude H. Hartkliniek

Thans kan bijna geeneen gebouw nog ouder worden dan een halve eeuw. Voor een paar dagen nog zag ik de „oude” Heilig Hartkliniek die nu bijna volledig afgebroken is. Alweer een straatbeeld uit mijn jeugd dat verdwenen was.

De H. Hartkliniek, gelegen in de Frère Orbanstraat tegenover de Soldatenberg, heb ik weten bouwen, want ik woonde toen in de Zwaluwenstraat, een straat die daar vlak in de buurt ligt.

Het was de eerste grote kliniek die Oostende zou bezitten. Er was weliswaar het Sint-Janshospitaal, maar dat werkte samen met de Commissie van Openbare Onderstand (thans het O.C.M.W.) en dat was een heel klasseverschil.

De hoofdgeneesheer was chirurg De Puydt, een naam die klonk als een klok. Zijn naam werd met veel ontzag uitgesproken. Hoeveel mensen uit Oostende en omgeving dokter De Puydt gedurende al die jaren geopereerd heeft, kan ik niet zeggen maar het zullen er wel een paar duizenden geweest zijn.

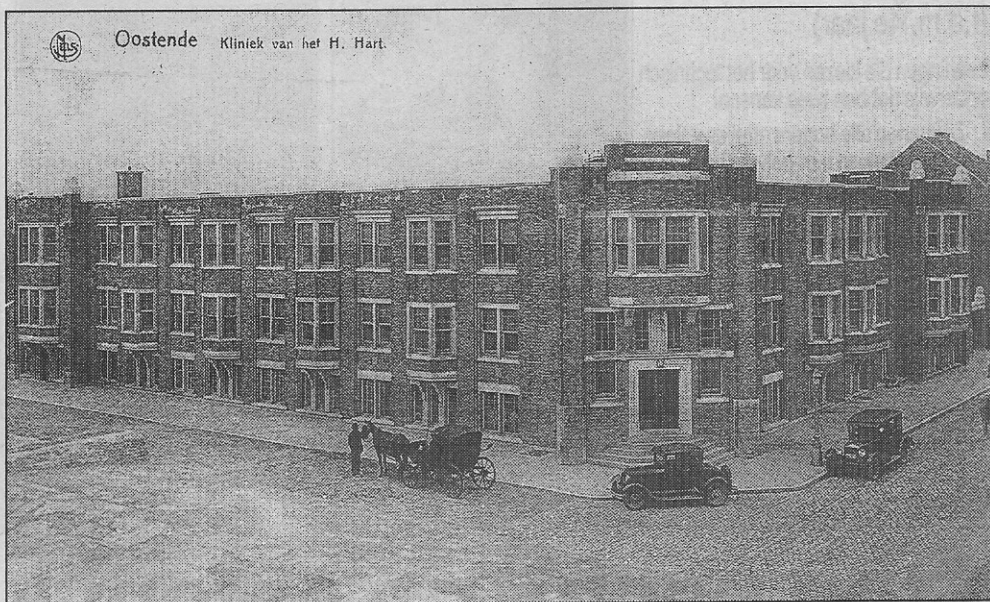
Bijna Sarajevo

Bij het zien van de afbraakpuinen van de kliniek van De Puydt -het lijkt wel Sarajevo- ben ik eens gaan snuisteren in mijn verzameling oude prentkaarten. En stel je voor, ik ontdekte dat er over de kliniek zeker drie reeksen kaarten werden uitgegeven, in verschillende periodes, in 1940.

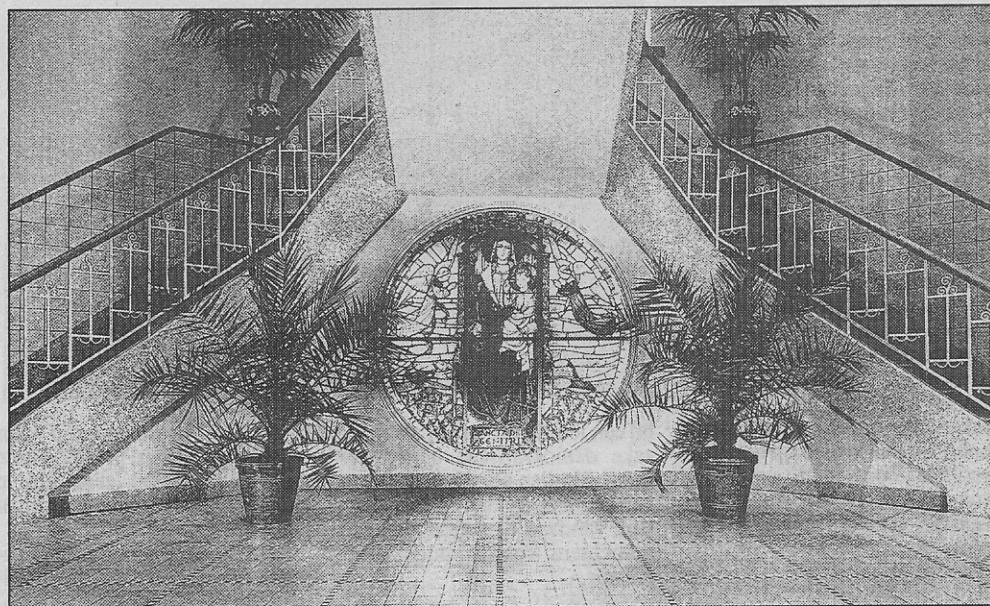
Op één daarvan zie ik nog het kleine wagentje van Dr. De Puydt zelf. De mensen uit de omgeving kenden het allemaal want ze zeiden „Dr. De Puydt is in de kliniek, want zijn auto staat voor de deur.”

In de oorlog was het iets vreselijks om geopereerd te moeten worden want terwijl iedereen bijna iedere nacht naar de kelder ging om te schuilen, lagen de zieken, omgeven door het moedige personeel, verspreid over de verschillende verdiepingen hopen dat er niets zou gebeuren.

Hetzelfde deed zich natuurlijk eveneens iedere oorlogsnacht voor in het Sint-Janshospitaal dat ook wel het Burgerlijk Hospitaal genoemd werd. Gelukkig bleven de twee klinieken gespaard van bombardementen,

De kliniek in het begin van de dertiger jaren. Het autootje van Dr. De Puydt staat voor de ingang.

De inkomhal met de gekende brandglazen wandversiering.

hetgeen niet kan gezegd worden van het militair hulp-hospitaal, gevestigd in het Hôtel de la Plage aan de Zeedijk, dat in volle dag door de Duitsers werd bestookt met brandbommen. Dit kostte het leven aan meer dan 40 jonge soldaten en enkele dokters en verpleegsters, die met heel wat moed bij de pas geopereerden gebleven waren.

Stilte

Zoals men op een prentkaart kan zien, was de inkom van de H. Hartkliniek niet zo ruim, maar het gaf aan de bezoeker de indruk van "hier is 't een kliniek en stilte is geëist". Aan een loket zat één non om informatie te verlenen aan de bezoekers of binnenkomende zieken.

Toen de nieuwe Heilig Hartkliniek, achteraan het Bosje, in gebruik genomen werd, werd er in het oude ziekenhuisgebouw de bejaardenhome Monica ingericht en een verpleegsterschool. Het is het bejaardeninstituut dat thans een grote uitbreiding zal krijgen.

Omer Vilain